

Zoals gewoonlijk begon de kooksessie van vandaag met de gebruikelijke weetjes van de dag. Maurice was terug van vakantie, Paul was bijna een jaar met pensioen, Herman vertrekt terug naar Frankrijk en Michellekke was afwezig om persoonlijke redenen. Iedereen vroeg zich af wat die redenen wel konden zijn. Maar persoonlijk denk ik dat neef Paul meer weet. Want, zo zei hij, er stonden geen aardappelen op het menu en wie zou die nu wel schillen als onze nestor er niet was.

Het grootste nieuws kwam uit Wezeren. Want vanuit deze gemeente, met het alom bekende Romaanse kerkje, bood zich een nieuw lid aan. Aan zijn buikje te zien had hij al wat kooktechnieken onder de knie. Jos of voor intimi Jikke is nu het 10 de lid en maakt de groep compleet. De meesten onder ons kennen hem al. Maar indien 'Jos Mathieu' een vraag zou zijn in het populaire TV programma "De slimste mens" zouden volgende trefwoorden voor een juiste oplossing zorgen: STVV, fiets, petanque, la dolce vita, 't Klikske.

Toen ik wat later binnenkwam was Mathieu al serieus aan het werk met het opvullen van eierschalen. Intro dus geslaagd.

Iedereen was daarna druk bezig met de hem toegewezen taken. Om het werk te vergemakkelijken werd er een eerste fles Cava soldaat gemaakt. Je mag éénmaal raden wie de stop er af deed. Inderdaad Herman. De "amuses gueules" vereisten wat prullenwerk, maar het resultaat mocht er zijn.

Daarna voerde die van Nonkes een 'one man show' op door Stanny minutenlang te imiteren. Ondertussen waren Benny en ikzelf in de weer om het voorgerecht op tafel te krijgen. De tongrolletjes in een aspergeroomsausje werden duidelijk geapprecieerd. Toch is het wenselijk de room uit het recept te halen om de volle smaak van de heerlijke asperges te kunnen proeven.

Paul begon er zelfs van te zweten. Maar hij reageerde gepast: “Ich zwiet liever van te eten, dan van te werken”. Naast de marge meld ik nog dat sommigen hun bord niet moest afgewassen worden. Begrijpe wie kan en wil!

Eindelijk nog eens scampi als hoofdgerecht. Het was lang geleden!!! De saus op basis van het vocht van zongedroogde tomaten gaf een apart, heerlijk toetsje.

Opvallend vandaag was dat sommigen hun bord niet leeg aten. Benny was dan traditioneel weer het eerst klaar. Bovendien was zijn bord leeg ... maar hij werkt dan ook bij Schepers. Als hij planken aan het zagen is zijn de meeste van ons nog schaapjes aan het tellen.

Tijdens de koffie vertelde Maurice ons een echt gebeurd detective verhaal, dat hij had meegemaakt. Het werd angstvallig stil toen Maurice vertelde dat hij tot in Bierwart achtervolgd werd. Maar eind goed, al goed!.

Toen ik voorstelde om eens kreeft te maken was iedereen opgetogen, maar het moest dan wel een “leeftige” zijn. We stelden dan voor dat Herman één van Frankrijk zou meebrengen. Bovendien had Paul een subliem idee om de kreeft “wakker” te houden ... ze om beurt met Herman met de auto laten rijden. Zo eindigde weer een gezellige kookles.

Neen, ik zou liegen. Ik liet mij voor één keer verleiden mee naar Stanny te gaan. Daar keken Paul, Herman Benny en ik nog naar het einde van Lokeren- Standard. Daarna werden wij in dit enige café dat Attenhoven nog kent meegesleurd in eindeloze discussies van de aanwezige klanten. Voor mij was het alleszins een verrijking van mijn cultuurleven. Ik eindig met een uitspraak van een aanwezige klant over een hond. “As djé meurge no Laanen waandelt beu hoere hond en do hot oech ne police teige. En dé police vrug of djé eu plastik zekske in hoer tes heit. En djé heit gi plastik zekske in hoer tes, dan heit dje wel 50 euro an hoer kl....”

Volgende kookles zitten we trouwens met een serieus probleem. Dan gaat de les, wegens cultuurraad, door op een dinsdag. En dinsdag is de sluitingsdag van Stanny ...

Miauw